

Jaciments fòssils zona del mas Planoi

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona mas Planoi
Emplaçament A l'entorn del mas Planoi.

Coordenades:

Latitud: 41.67233
Longitud: 1.83657
UTM Est (X): 403154
UTM Nord (Y): 4614050

Classificació

Número de fitxa 08061-117
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Paleògen
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Són difícilment observables.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris

Fitxes associades:

[Jaciments fòssils zona del mas Pla](#)

Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 12/05/2020 - 02:00

Descripció

A la zona dels entorn del mas Planoi tenim diferents zones d'afloraments fòssils: -Dipòsit d'aigua Mas Planoi: jaciment a 1km a l'Oest del nucli. En una columna estratigràfica es van reconèixer una base de lutites grogues amb nòduls limonitzats, a sobre un banc de 3,3m de calça coralina (boundstones) molt abundants, amb colònies de coralls. Conté *Spondylus cisalpinus* i *Hytissa martinsi*. Formen part del complex de Sant Llorenç del Munt. -Urbanització Mas Planoi-Santa Margarida: jaciment a 1,5km a l'oest del nucli i segueix cap al nord pel camí del Telló. Té una base de lutites carbonatades, a sobre una capa d'arenisca groga amb valves de *Hytissa martinsi*, a sobre un banc de 4m de calça coralina amb exemplars de *Hytissa martinsi* i colònies de *Cyathoseris castroi*.

Història

El Bages forma part de la depressió Central Catalana, que és el sector oriental de la conca de l'Ebre, la regió de baixes altituds limitada pels Pirineus al nord, la cadena Costanera Catalana a l'est i la cadena Ibèrica a l'oest i al sud. Durant part del terciari, aquesta conca o depressió es va omplir de sediments procedents d'aquests relleus que la limitaven. Així doncs, a la comarca afloren sobretot roques sedimentàries d'aquell període: conglomerats, sorrenques (també anomenades gresos), lutites (margues, argil·lites i limolites), calcàries i, puntualment, evaporites (guix i sal gemma). La majoria de roques del Bages son de l'eocè superior o de començament de l'oligocè, però, sobretot prop dels rius, també trobem sediments detrítics molt més moderns, d'edat quaternària, com els que donen lloc a les graveres. Castellgalí formava part fa 40 milions d'anys d'un mar càlid en el que hi havia tot tipus de fauna marina: eriçons, mol·luscs, coralls, sèpules, ostres, cargols, algues, placton, peixos, rajades.

Bibliografia

Abad García, A. (2001). Paleotaxodonta y pteriomorphia del eoceno del margen sur de la depresión central catalana. Tesi doctoral. Universitat de Barcelona. www.tdx.cesca.es/TDX-1004102-145010.